

De Indklagede derimod have, efter først at have procederet Sagens Formalitet og herunder paaftaaet Sagen afvist fra Politiretten, hvilken Paaftand dog ved Rettens Kjendelse af 1te Februar 1883 blev forfattet, paaftaaet sig frifundne for Klagerens Tiltale i denne Sag og sig tillagte Sagens Omkostninger hos denne, idet de, der i Følge deres Procedure maa antages at have erkjendt at have fiskeet udenfor deres Eiendomme i Hornbet i Gudenaens Hovedløb indtil Midtstrømmen, have bestridt, at Klageren har nogen Eneret til Fiskeri paa dette Sted, og derhos gjort gjældende, at de ved at fiske her kun have udøvet en dem som tilgrændsende Lodseiere i Henhold til Danske Lovs 5—10—42 tilkommende Ret, som ogsaa uden nogenjomhelst Indsigelse i Mands Minde er bleven udøvet af dem og deres Formænd i Besiddelsen af deres Eiendomme.

Idet Klageren nu til Begrundelse af sin Eneret til Fiskeri i det omhandlede Vand under Sagen har fremlagt sit Skjøde af 12te Marts 1879, hvorved Frisen vold saakaldte Fiskegaard med Bygninger og Forder og de Fiskerettigheder, der have hørt til denne Eiendom, er ham overdraget, har han forøvrigt med Hensyn til Udstrækningen og Omfanget af den ham tilkommende Fiskerettighed henvist til et Skjøde af 25de September 1661, ved hvilket Kong Frederik III. afhændede Gaarden Taarupgaard, det nuværende Frisen vold, til daværende Rammerraad og Rentemester Mogens Friis til Faurischou „med“, som det skal hedde i dette Skjøde, „tilhørende Laxegaard, Fiskeri og Fiskevand udi Randers Fjord og ellers“, samt „at bemeldte Mogens Friis og hans Arvinger fri og ubehindret til Ewig og upaalt Eiendom skal nyde og beholde Laxegaarden ved Taarup Ladegaard med alt det Fiskeri, som os hidindtil fuldt haver, og som vi have været berettiget til, baade med Waade, Drætter og i alle andre Maader og være hannem og hans Arvinger fri til ladt at bruge samme Laxegaard og Fiskeri som en fri Endel efter deres egen tycke og Willie. Saa og anrette saamange Laxegaarde paa Gudden som dennem lyst for deres Egen Grund og Eiendom“. Af dette Skjøde findes der dog ikke under Sagen fremlagt nogen Afskrift, og findes der heller ikke forøvrigt under Sagen tilveiebragt nogen nærmere Dplysning om Omfanget af de Fiskerettigheder, Kongen havde udøvet paa Randers Fjord og i Gudenaen. Smidertid maa den omhandlede Eiendom med tilhørende Fiskerettigheder fort derefter paany antages at være kommen tilbage til Kronen; thi under 11te November 1684 blev der af Kongen udstedt et nyt Skjøde paa den omhandlede Eiendom, hvoraf en Extract er indført i en saakaldt Extract-Udtoq af Clausholms Rante-Commission, holden i Maret 1685, der er optagen i en i Maret 1696 begyndt og i Maret 1698 sluttet Laxecommissionsforretning, der i Afskrift har været fremlagt under en af den daværende Besidder af Frisen vold mod Beboerne af Uggelhusene i sin Tid anlagt og den 12te December 1797 inden Sønderhold m. fl. Herreders Ret paadømt Sag, og angives det Fiskeri, som skulde følge med Eiendommen, heri at bestaa i „Frisen vold underliggende Hoved-Laxefiskeri, som naaer tvært over Randers Fjord med Dpffisning paa begge Sider samt Midtstrømsfiskeri til Udbyhøi, som i Landmaalingematrikulen er anslagen under Frisen vold Hovedgaards Taxt 5 Rd. 2 Stp. 2 Fdk. Hartkorn“. Senere er Frisen volds saakaldte Fiskegaard med Bygninger og Forder samt det i Skjødet af 11te November 1684 ommeldte Fiskeri Hartkorn bortfolat fra Frisen vold Hovedgaard som en selvstændig Eiendom og tilhører nu som ovenanført Klageren i Følge Skjøde af 12te Marts 1879. Klageren, der saaledes er Eier af alle de omhandlede Fiskerettigheder, der ere fulgte med Fiskegaarden, har nu under Sagen villet gjøre gjældende, at herunder hører Midtstrømsfiskeriet indtil Udbyhøi, og at han er enebertiget til dette Fiskeri, hvad ogsaa efter hans Paaftand skal være anerkjendt ved flere Domme, derunder den ovennævnte Dom af 12te December 1797, hvorhos han endvidere har paaberaabt sig, at hans Ret til Laxefiskeri ved Frisen vold vilde være uden nogen Betydning, saafremt han ikke havde Eneret til Fiskeri i Hovedløbet.

Om nu end de ovenfor anførte Udtryk i Skjødet af 25de September 1661 kunde give nogen Anledning til at antage, at det muligen den Gang har været Meningen, at overdrage bl. A. Eneretten til Fiskeriet i Gudenaens og Randers Fjords Hovedløb til daværende Rammerraad og Rentemester Mogens Friis til Faurischou, saa findes dette Skjøde dog ikke i saa Henseende at kunne tillægges nogen afgjørende Betydning, da det hverken in originali eller i behørig bekræftet Afskrift er fremlagt under Sagen, og der derhos mangler enhver nærmere Dplysning om Udstrækningen og Omfanget af denne Eneret, eller hvorledes denne Eneret i sin Tid er udøvet, hvortil kommer, at den omhandlede Eiendom med dertil hørende Fiskerettighed fort efter det nævnte Skjødes Udstedelse maa antages at være gaaet tilbage til Kronen, idet der under 11te November 1684 findes udstedt et nyt Skjøde af Kongen paa bemeldte Eiendom med tilhørende Fiskerettighed, uden at dette sidste Skjøde, hvoraf en Afskrift er erhvervet og fremlagt under denne Sag, indeholder